75STE JAARGANG No. 9985 — WOENSDAG 3 DECEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24195

TWEE UITSPRAKEN IN ZAAK-SERPHOS

EISER niet ontvankelijk

In beslag genomen goederen moeten worden teruggegeven

Willemstad. — Dinsdagmiddag om 3 uur diende voor de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, Mr. J. Schaafsma, een nieuw door de Heer Mark Serphos tegen de Nederlandse Antillen aanhangig gemaakt kort geding tot teruggave van de goederen deels tot de persoonlijke eigendom van zijn vader, Isedor Serphos, deels tot het consulaat van Peru behorende zaken, die hij onder politiedwang en bedreiging met uitzetting heeft afgegeven.

Voor eiser trad op Mr P. P. C. H. van de Voort, terwijl de advokaat M. C. A. Rojer optrad voor de Nederlandse Antillen.

Tot toelichting van de eis, verklaarde de akvokaat van eiser dat eigen richting tussen privé-personen nimmer geoorloofd is; eigenrichting van de administratie door misbruik te maken van de haar gegeven macht tot handhaving van rechtsorde en rechtszekerheid is a fortiori niet geoorloofd. De feitelijkheden staan vast; zij zijn niets anders dan de feiten omschreven in de verklaring als door eiser gerelateerd aan de gepensionneerde commissaris van politie C. Willemse en maandag bij akte overgelegd en door de Procureur-Generaal als niet weersproken voor erkend gehouden.

Wat het consulaat van Peru betreft: twee dagen voor zijn vertrek naar Europa wordt de met het consulaat belaste persoon, eisers vader, verzocht een inventaris op te maken voor overdracht. De nieuwe consul, die kennelijk nog geen toelating als consul heeft liet niets van zich horen. Door eiser is naar Peru getelegrafeerd om instrukties aangezien het consulaat op Aruba rechtstreeks onder het Departement van Buitenlandse Zaken in Peru valt.

De kern van de zaak is dat zodoende de eigendom wordt bedreigd, de overheid misbruik maakt van de overheidsmacht. Men zou tegen ieder willekeurige burger die men op die manier iets wil afdwingen, een gefingeerde klacht wegens een strafbaar feit verzinnen en hem tien dagen kunnen vasthouden. Dit is des te erger nu wij zeker moeten kunnen zijn dat de overheid de aan haar gegeven macht alleen volgens de wet gebruikt.

Spreker vindt dat de enige toevlucht de rechterlijke macht is. Dit temeer nu de Staten, die alleen door opzegging van hun vertrouwen het ontslag van een regering kunnen bewerkstelligen, kennelijk dit alles dekken. Het is gebruikelijk dat de overheid zich terstond neerlegt bij een rechterlijke beslissing. Echter is het vertrouwen in de overheid door haar machtsmisbruik danig geschokt, zodat ten aanzien van de overheid in de Antillen die zekerheid niet bestaat; daarom is een dwangsom gevorderd.

De Heer Rojer, hierop namens gedaagde het woord voerende verklaarde dat goed onderscheid gemaakt diende te worden tussen de goederen die aan Isedore Serphos toebehoren en die aan de Staat Peru toebehoorden. Ten aanzien van de goederen van de Heer Serphos heeft gedaagde geen bezwaar tegen teruggave. Doch op de goederen van de staat Peru heeft de eiser geen recht. Het zijn goederen behorende tot het publiek domein van de Staat Peru. Het was derhalve wel te begrijpen dat het intermediair van de Antilliaanse overheid gevraagd werd tot terugbekoming van die goederen. Eiser sticht volgens spreker verwarring door de uitzetting en de afgifte van de goederen met elkaar te vermengen. Eiser heeft de goederen vrijwillig teruggegeven. Waar blijft de dwang? Hij had die goederen onrechtmatig onder zich. Er is een brief van het Departement van Buitenlandse Zaken in Lima waarin aan Serphos wordt medegedeeld dat de Heer Scholl benoemd was tot Consul met verzoek de goederen aan hem over te dragen. De akvokaat biedt aan dit stuk over te leggen: maar zegt dit thans nog niet te kunnen doen, aangezien hij het niet bij zich heeft.

Voorts stelt hij dat aangezien de staat Peru geen schade lijdt, omdat de inklaringen e.d. werkzaamheden van het consulaat doorgaan, er generlei spoed is. Hij verzoekt derhalve twee dagen uitstel.

De Heer van de Voort antwoordt op het betoog van gedaagde, dat, wat gesteld werd niet is ontkend, n.l.: het gebruik van politionele dwang om goederen in zijn macht te krijgen. Hij begrijpt de tedere liefde voor de staat Peru niet erg.

De staat Peru heeft maar één wens, zo ver mogelijk van deze affaire verwijderd te blijven. Volgens spreker heeft men willen laten zien: wie nou eigenlijk de baas is en daarom dit afschuwelijk middel gebruikt. Spreker had als advokaat van eiser voorgesteld de goederen in bewaring te geven bij de Amerikaanse consul. Dit is geweigerd.

Spreker is bereid alleen uitstel te geven als de goederen op zijn kantoor liggen.

Mr van de Voort brengt nogmaals naar voren, dat door deze houding van de overheid iedere Antilliaanse burger wordt bedreigd. Als men mijn „M.G." wil hebben kan men mij uitzetten, doch als men goederen van een Antilliaan wil hebben is het beste middel daartoe tegen hem een strafbaar feit te verzinnen en een bevel tot voorlopige aanhouding af te geven. Men kan hem dan 10 dagen lang vasthouden.

De advokaat van gedaagde distancieert zich van de uitzettingszaak, doch dit Kort Geding zou nooit gekomen zijn indien de uitzettingszaak er niet was. Voorts is niet ontkend dat eiser 24 uur in de gevangenis heeft gezeten zonder dat hem voedsel werd gegev . En dat toen hij weer naar Aruba was vervoerd om de haverklap het woord „uitzetting" en „weer terug naar Curaçao" werden gebruikt. Bovendien zou het bedrijf van eiser verdere schade lijden door zijn afwezigheid. Daarom heeft hij de goederen afgegeven. En dit zou geen dwang zijn?

De rechter bepaalt hierop dat hij hedenmorgen in deze zaak een beslissing zal geven.

Duitse S. D. methoden toegepast"

Tevens sprak de Rechter bij vervroeging het vonnis in het Kort Geding Serphos-P.G. uit, dat voor uiterlijk zaterdag was vastgesteld.

Hierin werd o.a. verklaard dat blijkens de ten processe overgelegde stukken genoegzaam is gebleken dat op Serphos handelingen zijn toegepast die aan Duitse S.D. methoden doen denken. Ook sprak de rechter zijn afkeuring uit over de houding van de P.G. belast met de handhaving der rechtszekerheid. Evenwel overwoog de rechter dat aangezien gebleken is dat Mark Serphos zich thans op Aruba bevindt, een onverwijlde voorziening te dezer zake geen zin heeft en de zaak zich dus niet meer voor een Kort Geding leent. Derhalve werd eiser niet ontvankelijk verklaard in zijn vordering. Evenwel vond de rechter dat de kosten van het geding ten laste van de gedaagde dienden te komen.

De beslissing van hedenmorgen.

Hedenmorgen werden de Nederlandse Antillen veroordeeld tot afgifte van alle in het verzoekschrift van eiser vermelde goederen, gene uitgezonderd, op verbeurte van een dwangsom van ƒ 10.000.— voor iedere dag dat dit niet geschiedt. Voorts werden de Nederlandse Antillen veroordeeld in de kosten van het geding tot aan de uitspraak begroot op ƒ 200,—.

Na 23-jarige arbeid in Nederland

Mgr. GIOBBE vertrekt naar ROME

Den Haag. — Gistermiddag heeft de Pauselijke nuntius in Nederland mgr. Giobbe, die na een 23-jarige werkzaamheid in Nederland zeer spoedig naar Rome zal vertrekken wegens zijn a.s. opneming in het college van kardinalen, op een door hem gegeven ontvangst vele autoriteiten en vertegenwoordigers van velerlei levenskring in de gelegenheid gesteld, van hem afscheid te nemen.

Behalve dr Drees waren de meeste leden der regering aanwezig, o.a. mr. N. Debrot als vertegenwoordiger van minister Lampe, die verhinderd was. Voorts de voorzitters der beide kamers, zeer vele kamerleden, hoge hofdignitarissen en de hoge geestelijkheid in Nederland.

Eerder op de middag had de koningin mgr. Giobbe in het paleis huis ten Bosch een lunch aangeboden, bij welke gelegenheid zij hem de versierselen uitreikte van het grootkruis van de orde van de Nederlandse Leeuw.

DE GAULLE naar Algerije vertrokken

Parijs. — Generaal De Gaulle is vanmorgen per vliegtuig naar Algerije vertrokken voor een rondreis van vijf dagen. Het is het vijfde bezoek van De Gaulle aan het Franse deel van Noord-Afrika sinds de premier aan de macht geroepen werd. De Gaulle's vorige bezoeken hebben er elk toe bijdragen de stabiliteit in Algerije na de gebeurtenissen van 13 mei geleidelijk te herstellen.

Oud-Minister BOOI Ridder Ned. Leeuw

Willemstad. — De Heer A. E. Booi, oud-minister van Onderwijs en Volksontwikkeling is bij K. B. van 11 november 1958 no. 27 benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Gistermiddag om 5 uur werden hem door Zijne Excellentie de Gouverneur, in tegenwoordigheid van Minister-President E. Jonckheer, de Ministers Mr. S. W. van der Meer en F. J. C. Beaujon, de Secretaris van de Raad van Ministers, Mr. F. P. de Vries alsmede de Directeur van het Kabinet van de Gouverneur Mr. P. G. Hooghoudt, de onderscheidingstekenen uitgereikt.

Reusachtige bosbrand in California

Malbu Beach (California). — Een reusachtige bosbrand heeft dinsdagavond over een afstand van circa 50 km aan de rand van Los Angeles gewoed. Talrijke inwoners moesten een goed heenkomen zoeken en tenminste 25 huizen werden vernield. De brand strekte zich uit over duizenden hectaren en bedreigt nog steeds enkele voorsteden van de stad, waaronder een elegante wijk, die door tal van filmsterren wordt bewoond. Tot dusver zijn geen slachtoffers te betreuren. Meer dan duizend vrijwilligers nemen aan het blussingswerk deel.

Schoolbrand te CHICAGO door brandstichting veroorzaakt?

Chicago. — Volgens de jongste berichten zijn bij de brand te Chicago 87 kinderen en drie kloosterzusters om het leven gekomen.

De kommandant van de brandweer van Chicago verklaarde nog steeds rekening te houden met de mogelijkheid van brandstichting. Op de plek waar de brand uitbrak, zijn nl. olievlekken op de muur gevonden. Een twaalfjarige jongen wie was opgedragen vuilnis naar het souterrain te brengen, heeft tegenover de politie verklaard het afval niet in brand te hebben gestoken. Er was een theorie geopperd dat de brand op die manier zou zijn ontstaan.

Voorts zoekt de politie naar een man van middelbare leeftijd die kort voordat het brandalarm werd gegeven, een winkel in de omgeving was binnengerend om op te bellen. Toen hij hoorde dat er geen telefoon was, liep hij weg met de woorden: „De school staat in brand".

De school was geregeld gekontroleerd met het oog op brandgevaar, maar het gebouw voldeed aan alle eisen. Vele kinderen schijnen echter niet op tijd een van de vele uitgangen te hebben kunnen bereiken.

In de ziekenhuizen liggen meer dan 85 kinderen met brandwonden en/of gebroken beenderen. Sommige kleintjes hebben een „shock" gekregen toen zij hun klasgenootjes zagen sterven.

Vele staaltjes van heldhaftig gedrag doen de ronde. Zo ging een non, die onbekend wenste te blijven, tot driemaal toe de brandende school binnen. Iedere keer kwam zij er met een groepje kleintjes uit. Ze zei later, dat zij een ongekende kracht in zich had gevoeld. Een melkboer zei dat hij op een „onverklaarbare ingeving" van zijn dagelijkse route was afgeweken en naar de school was gegaan. Ook hij slaagde erin vele kinderen in veiligheid te brengen.

Vandaag lagen in het lijkenhuis nog de stoffelijke overschotten van drie kinder, wier identiteit niet is vastgesteld. Bovendien worden drie kinderen vermist.

In de ziekenhuizen zijn nog 75 gewonden, waarvan ruim tien in levensgevaar verkeren. Honderden vrijwilligers in het gehele land geven zich als Donors van bloed en huid op voor de slachtoffers in de ziekenhuizen.

SPOENIK.. .. ..

Cambridge (Massachusetts). — Het Smithsonian astrophysisch laboratorium te Cambridge, in de Amerikaanse staat Massachusetts, heeft meegedeeld, dat de derde Russische Spoetnik vandaag om 11.30 uur de rampkring der aarde terecht gekomen en vergaan is.

Bisschoppen-Conferentie in Verre Oosten

Saigon. — De derde vergadering van de bisschoppen van het Verre Oosten zal plaats vinden te Manilla van 12 tot 18 december. De paus heeft voor de conferentie als zijn vertegenwoordiger afgevaardigd Kardinaal Agagianian, de pro-prefect van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs. Reeds is bekend, dat zeven bisschoppen van Vietnam aanwezig zullen zijn, terwijl Laos en Cambodja elk met twee bisschoppen vertegenwoordigd zullen zijn.

Koning Mahendra heeft de raadgevende raad van Nepal meegedeeld, dat zijn regering een wetsontwerp zal indienen, waarbij kinderhuwelijken verboden worden.

Levendige verkiezings-campagne in Venezuela

Caracas. — Vijf dagen voor de verkiezingen voor een president en het parlement van Venezuela, heeft te Caracas de verkiezingscampagne een schilderachtig en levendiger aanzien gekregen dan tot nu toe het geval was.

De jeugdorganisaties der twee extremistische partijen, de copei van de Christen-Democraten (rechtervleugel) en die van de communisten wedijveren in vindingrijkheid om de aandacht van de kiezers te trekken.

Voorafgegaan door voertuigen die overdekt waren met aanplakbiljetten en voorzien van luidsprekers, is gistermorgen door de straten van Caracas een optocht getrokken van kleine ezels en muilezels, die een verscheidenheid van wagens trokken, waarop in het groen (de kleur van de Christen-Democratische partij) uitgedoste meisjes zaten. Deze wierpen het publiekvlinders toe met het opschrift „Kiest Caldera" (de leider van de Christen-Democraten) of: „Caldera is gegarandeerd de overwinnaar".

Als tegenhanger van de copei-defilé had de communistische jeugd des middags een grote optocht georganiseerd, die nog kleuriger was en meer gelijkenis vertoonde met een carnaval dan met een verkiezingsdemonstratie., deze optocht werd geopend door een olifant, die werd gevolgd door een twintigtal voertuigen met voorstellingen van de verschillende aspekten van het leven in Venezuela. Dit speelde zich af te midden van Bengaals vuur, kindergejuich en een massale oplating van rode ballonnetjes.

Tenslotte heeft de jeugd van de republikeins-Democratische Unie meer gescheiden er zich toe bepaald, op de pleinen van Caracas afbeeldingen van de voormalige dictador Perez Jimenez te verbranden onder het gezamelijk aanheffen van de kreet Larrazabal president.

Kardinaal CARO ernstig ziek

Santiago. — De 92-jarige kardinaal Caro, aartsbisschop van Santiago in Chili, is ernstig ziek, aldus is dinsdagavond te Santiago vernomen.

Kardinaal Caro, de oudste kardinaal, is onlangs uit Rome, waar hij aan het conclaaf heeft deelgenomen, te Santiago teruggekeerd.

Prinses Margaretha van Zweden krijgt een verpleegstersopleiding in het Carolean Ziekenhuis te Stockholm. Zo wordt haar ook de kunst van het weven bijgebracht, dat een onderdeel is van de opleiding om patiënten bezig te houden.

Elsevier - Sticusa

Elseviers Weekblad citeert de Amigoe di Curaçao, waarin mr I. C. (met foto) Debrot in verband met de subsidieverlaging aan de Sticusa schreef, dat de Sticusa in haar taak het doel voorbij geschoten is. Volgens de heer Debrot, aldus Elsevier, was de culturele samenwerking in het verleden te veel een eenzijdige export van artiesten naar de Nederlandse Antillen ten behoeve van een bovenlaag, voor wie deze vorm van „samenwerking" zeker niet nodig was en voor wie de Sticusa ongetwijfeld niet was opgericht. De massa van het „volk" heeft men niet bereikt.

Men zegt wel eens, dat de linkerhand niet moet weten wat de rechterhand doet. Soms kan dat echter wel eens lastig zijn. Zo is de kroniekschrijver van Elsevier wellicht vergeten wat een andere redaktionele hand nog heel onlangs schreef. Toen had men uit het geschrijf de indruk, dat de Sticusa het wapen maar zo gauw mogelijk op zichzelf i.p.v. op het doel moest richten. Thans heet het, dat het doel voorbij geschoten is en men citeert daartoe onze krant. Of zou men bij Elsevier verstandig worden en inzien, dat voor culturele SAMENWERKING nodig is een voorafgaand en voortdurend WEDERZIJDS overleg? En dan is er alle kans, dat die subsidie geen weggegooid geld is.

Russische nota wekt wrevel in JAPAN

Tokio. — De jongste Russische nota, die gisteren aan de Japanse ambassadeur te Moskou is overhandigd, heeft in politieke kringen te Tokio enige wrevel gewekt en op het Japanse ministerie van buitenlandse zaken meent men, dat deze nota een onweerlegbare inmenging in Japanse binnenlandse aangelegenheden vormt.

Een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken deelde mede, dat de Russische nota zal worden afgewezen, maar niettemin zorgvuldig zal worden bestudeerd. In Japanse kringen merkte men op, dat het de derde Russische nota is, die over het zelfde onderwerp en in dezelfde bewoordingen aan Japan wordt gestuurd.

Evenals in hun vorige nota's beschuldigen de Russen Japan weer ditmaal, dat het nieuwe veiligheidsverdrag tussen Japan en de Verenigde Staten, waarover thans onderhandeld wordt, het gevaar van oorlog in het verre Oosten vergroot.

Soustelle over het sukses der U.N.R.

Lyon. — Er wordt nu veel gepraat over de vraag wat de zin is van het succes dat de kandidaten der UNR (Unie voor de nieuwe republiek) hebben behaald, zo schrijft de leider van deze partij, Soustelle, in het blad „Echo-Liberte. Die zin is, meent hij, dat het land voor De Gaulle heeft gestemd. De kiezers hebben volgens hem zich niet door de vele kandidaten van de wijs laten brengen, en de mannen gekozen die hun de verzekering gaven dat het Gaullisme krachtig in de Nationale vergadering vertegenwoordigd zal zijn.

Soustelle meent dat de burgers die de vijfde republiek steunen, niet wilden accepteren dat de instellingen van de nieuwe republiek werden toevertrouwd aan hen die ervan dromen haar te saboteren en in de oude fouten te laten vervallen.

De stemming was meer nationaal dan politiek. De UNR moet blijven beseffen, dat zij geboren is uit een grotendeels A-politiek wil tot opbouw, verzoening en afzwering van de oude geschillen, aldus Soustelle.

V.N.-debat over CYPRUS voortgezet

New York. — De politieke commissie der Verenigde Naties heeft gisteren het debat over Cyprus voortgezet, waarmede de vierde dag van de besprekingen is begonnen. Er is een aantal resoluties ingediend die alle pogingen zijn om te komen tot een compromisvoorstel. Naar men meent, zal er woensdag worden gestemd. Van Griekse zijde werd voorgesteld, Cyprus onder beheer van de V.N. te stellen als er geen andere weg kan worden gevonden uit de huidige impasse omtrent de toekomst van het eiland.

Verklaring over de Behandeling van de heer SERPHOS

Tijdens de zitting naar aanleiding van het Kort Geding Serphos—P.G., legde de advokaat van de heer Serphos een relaas van de hand van de gepensionneerde Commissaris van Politie, mr C. Willemsé, dat laatstgenoemde heeft opgemaakt namens de heer Serphos over diens behandeling vanaf het moment, dat hij in verzekerde bewaring werd gesteld. Wij laten de tekst hiervan volgen.

De ondergetekende, mr Hendrik, Cornelis, Willemsen, gepens. Commissaris van Politie bij het Korps Politie in de Nederlandse Antillen, verklaart hierbij het volgende:

Op donderdag, 27 november 1958, des avonds te ongeveer 22.00 uur bevond ik mij op verzoek van mevr. SERPHOS in haar woning, gelegen aan de Marktstraat No. 1 te San Nicolas op Aruba.

Op genoemde datum en uur werd aan voornoemde woning gebeld en bleek zich aan de voordeur van voornoemd perceel op te houden de heer Mark Alexander SERPHOS, begeleid door de heren Inspecteur van politie-rechercheur I.F., behovan politie-recheurcheur I.F., behorende tot de politie van het Eilandgebied Aruba, en C., behorende tot de politie van het Eilandgebied Curaçao.

Voornoemde heren wensten, dat de heer M. A. SERPHOS in het bezit zou worden gesteld van de safe, in eigendom toebehorende aan de bandbox-laundry, van welke Laundry genoemde heer Serphos mede-direkteur is. Het was mij, ondergetekende, bekend, dat de heer SERPHOS bedoelde sleutel behoefde, teneinde uit de safe gedeponeerde goederen weg te nemen. Op verzoek van mevr. SERPHOS, voornoemd, overhandigde ik bedoelde sleutel aan de heer Serphos en vroeg aan de mij bekende Inspecteur K. of er bezwaren bestonden tegen mijn plan genoemde heren te vergezellen, teneinde persoonlijk te konstateren, welke goederen uit bedoelde safe zouden worden weggenomen, aangezien ik begreep uit de tevoren plaats gevonden gebeurtenissen en de begeleidende politie-ambtenaren, dat de heer Serphos zich nog steeds onder politie-bewaking bevond. De Inspecteur K. maakte bezwaren en deelde mij desgevraagd mede, dat dit verboden was op gezag van de Gezaghebber. Toen ik vervolgens de heer Serphos vroeg naar de in zijn bezit zijnde bescheiden, welke bescheiden (bevel tot uitzetting, een door hem ondertekende verklaring, etc.) laatstgenoemde te voorschijn haalde en mij wilde overhandigen, verzette de Inspecteur K. zich daartegen door mij wederom mede te delen, dat zulks verboden was op het bevel van de Gezaghebber.

Voor dat ik de wens te kennen gaf na gebruik de sleutel wederom uit handen van de heer Serphos terug te ontvangen, wilde de Inspecteur K. de voordeur voor mijn neus sluiten en werd daarin slechts verhinderd, doordat ik hem mededeelde daartoe heel wel zelf in staat te zijn, inmiddels de deur vasthoudende, waarna de heer K. zijn excuus maakte, aanvoerende dat hij vreesde, dat de wind de deur zou doen sluiten.

In de nacht van 27 op 28 november 1958 te ongeveer 00.45 uur werd genoemde heer Serphos thuis gebracht en deelde mij desgevraagd het volgende mede.

Ik werd op 27 november 1958 te ongeveer 15.15 uur gewekt onder de mededeling, dat men mij wilde spreken. Ik lag te bed, gekleed in een korte pyama en begaf mij naar de trap van onze woning. Ik zag de mij bekende heer Van der K. van de Politie, Afdeling Vreemdelingendienst. die mij desgevraagd vroeg de deur (voorzien van glazen shutters) even te openen, hetgeen ik deed, waarna onmiddellijk de voor mij tot dat ogenblik onzichtbare inspecteur van Politie K., de gang van onze woning binnendrong en zwaaiende met een papier of geschrift mij toeriep: „Je gaat onmiddellijk met ons mee. Je bent onder arrest. Zonder dat hij mij inzage gaf van het bewuste geschrift, duwde hij mij de trap van onze woning op, waarbij ik te vergeefs genoemde heren — de heer Van der K. was inmiddels de heer K. gevolgd — sommeerde onze woning te verlaten. Ik protesteerde tegen een meevoering in pyama en stelde, dat ik mij tenminste eerst zou moeten kleden. We waren op dat moment gekomen in onze woning, waarna ik mij naar een kamer begaf om mij aan te kleden. Het getrek door beide genoemde heren aan mijn lichaam zonder enige reden, scheurde de pyamajas, die ik droeg. Ik heb mij namelijk niet één moment verzet of zelfs maar aangekondigd, dat ik niet wilde meegaan. Ofschoon ik de grootste spoed betrachtte bij het kleden, waartoe ik overigens door stompen en duwen van de beide heren werd aangezet, voegde de heer K. mij toe, dat ik lijdelijk verzet pleegde en toen ik dit ontkende, trok hij uit zijn achterzak een pistool en duwde dat in mijn richting. Ik heb grote angst voor vuurwapens en gelet op de meer dan nerveuze indruk, die de heer K. op mij maakt, heb ik hem met klem verzocht dit gevaarlijk wapen direkt op te bergen.

Dit deed hij niet direkt, doch gaf de heer Van der K. bevel om direkt politie-assistentie, hetgeen laatstgenoemde deed, waarna nog twee politie-ambtenaren het gezelschap kwamen kompleteren. Nog steeds maakte ik niet voldoende haast naar de mening van de heer K., die wederom aan mijn lichaam begon te trekken en te duwen als gevolg waarvan mijn colbertjasje scheurde (ondergetekende neemt waar dat een mouw van bedoeld colbertjasje nagenoeg geheel is losgescheurd, gelet op de toestand van het gehele kostuum, kennelijk met bruut geweld). Tijdens een en ander werd ik zelfs gevolgd in de slaapkamer van mijn moeder, die zich aldaar in pyama bevond en eiste, dat men de kamer zou verlaten. Als antwoord trok echter de heer K. de stekker van het telefoontoestel uit het daarvoor bestemde kontakt, alle sommaties van mijn moeder negerende.

In de woonkamer wilde mijn moeder mij tenslotte een telegram, dat zo juist werd gebracht, overhandigen, welk telegram door de heer K. mijn moeder uit de handen werd gerukt en eerst aan haar werd teruggegeven, toen wij gezamenlijk de woning verlieten. Dit geschiedde ongeveer 15 minuten nadat de heren waren binnengedrongen, terwijl op mijn meerdere malen herhaald verzoek om mij in verbinding te mogen stellen met mijn raadsman, eenvoudig werd geantwoord, dat zulks verboden was. In een dienstauto werd ik naar het vliegveld vervoerd, waarbij men mij niet vergunde iets mede te nemen, zelfs geen koffer, kleding of wat dan ook.

Omtrendt de reden van mijn gevangenneming en wegvoering tastte ik nog steeds in het duister. Op de rit naar het vliegveld trachtte ik met de heer K. te spreken, doch deze heeft mij op een hemeltergende wijze te woord gestaan. Ik werd voortdurend beledigd door hem waarbij hij mij vloekende te verstaan gaf, dat hij mijn grote bek wel zou afleren en dat hij mij wel ontzag voor de autoriteiten zou inboezemen. Men reed met een dergelijke snelheid, dat de dienstauto, waarin ik was gezeten, slipte en om haar as draaide. Daarbij werd de heer Van der K., die als bestuurder optrad, door de heer K. uitgevloekt.

In de hal van het stationsgebouw van het vliegveld zag ik de heer S., verslaggever, die ik toevoegde, dat ik gearresteerd was en weggevoerd werd en of hij mijn raadsman, mr Van der Voort, wilde opbellen. Men verbood mij verder te spreken, terwijl aan de heer S. te verstaan werd gegeven, dat het ten strengste verboden was mijn verzoek in te willigen.

Met het lijnvliegtuig van de KLM van 16.50 uur werd ik naar Curaçao vervoerd en aldaar overgegeven aan de Vreemdelingenpolitie. Nadat ik ongeveer een uur aldaar had moeten wachten, werd ik opgehaald en overgebracht naar het Huis van Bewaring en ingesloten in cel 19 van de Jeugdafdeling. Ik kreeg geen eten, terwijl mij desgevraagd werd medegedeeld, dat ik met niemand kontakt mocht hebben en dat het mij ook niet geoorloofd was eten op eigen kosten van buiten te betrekken. Aangezien ik last had van hartkloppingen, waarvoor ik normaliter al onder behandeling ben van een arts, vroeg ik een dokter te mogen raadplegen. Men beloofde dit, doch eerst na ongeveer 24 uren verscheen dr Berkenveld; ik stond toen echter al weer op het punt van vertrek naar Aruba.

De volgende dag kreeg ik des morgens een hard droog broodje met lauw water, hetgeen ik onmogelijk kon nuttigen. Ik vroeg de Direkteur te spreken, hetgeen mij werd toegestaan. Mij bleek, dat in opdracht van de Minister van Justitie een streng doorgevoerde isolatie op mij werd toegepast. De Direkteur was echter zo vriendelijk op mijn kosten ondergoed, tandpaste, tandenborstel, scheergerei, enz., voor mij te doen kopen.

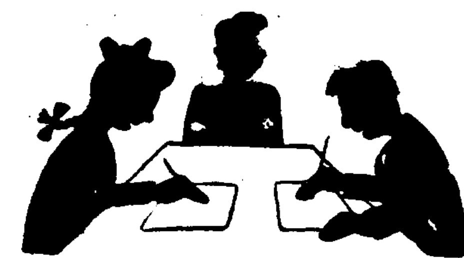
Tegen 12.30 uur die dag werd ik geleid voor de Inspekteur van Politie S. Ik vertelde hem, dat ik nu precies in 24 uur geen maaltijd had genuttigd en dat ik een diner wenste te bestellen in Hotel Curaçao, uiteraard op mijn kosten. Hij deed dit, doch voegde in het Papiaments de politie-ambtenaar, — naar ik meen — C. toe, dat ik niet eerder mocht eten, dan nadat ik „de verklaring" zou hebben ondertekend. Daar ik echter deze taal zeer goed versta en spreek, begreep ik, dat er dwang op mij moest worden uitgeoefend Mij werd toen een verklaring voorgelegd — ik overhandig u hierbij een copie — (ondergetekende neemt kennis van een verklaring, waarin — in het kort gezegd — de heer Serphos zich bereid verklaarde bepaalde goederen van het Peruaanse Consulaat Aruba aan de bevoegde autoriteiten te zullen uitleveren), die ik zou moeten tekenen, waarna ik als vrij man naar Aruba zou mogen terugkeren en het bevel tot uitzetting, waarvan ik inmiddels een copie overhandigd kreeg, geheel zou worden opgeheven. Ik had, gelet op het voorafgaande, niet bijster veel vertrouwen in deze mededeling en verzocht om telefonisch kontakt met de Minister van Justitie, hetgeen ik in het Huis van Bewaring ook reeds had gevraagd, doch dit werd mij geweigerd.

Ik heb toen gesteld, dat ik bereid was de verklaring te tekenen, doch dat ik daarbij wilde vermelden, dat ik dit onder dwang deed. Dit mocht niet, waarbij met de cel werd gedreigd. Ik verzocht toen om er bij te mogen aantekenen, dat ik mij in een overmachtspositie bevond. Ook dit mocht niet. Ik tekende, waarop de heer S. in telefonisch kontakt trad, naar ik meen, met voornoemde Minister. Er werd toen aan de door mij ondertekende verklaring toegevoegd, dat ik opdracht zou geven aan de daarvoor door de autoriteiten aan te wijzen personen om de sleutel van mijn safe op het kantoor van de bandbox-laundry uit te leveren. Toen ik het papier met verklaring wederom in handen kreeg, scheurde ik dit stuk en deelde mede daar niet aan te beginnen. Ik werd, nadat ik gegeten had van het bestelde eten, teruggevoerd naar de cel in het Huis van Bewaring. Mij werd bericht, dat er een vliegtuig ging om drie uur namiddag en dat ik alsnog de verklaring kon ondertekenen. Dit werd herhaald te on-

(Vervolg naar pagina 5)

AMIGOE VAN DE JEUGD

De zeepkisten wedstrijd

Hij was veel logger en had bovendien massieve banden.

Frans en Rudi van hun kant keken met bewonderende blikken naar de Wervelwind. „Wat een lijn, zeg," zei Rudi, terwijl hij over de glanzende lak streek.

„Je had ons daarstraks in de bochten moeten zien," zei Frits. „'t Leek wel een straaljager."

Nadat de coureurs elkaars wagens nog eens tot in alle onderdelen hadden bekeken, besloten ze een wedstrijd te houden.

Zoals Kees en Frits al hadden verwacht, wonnen ze met glans en toen ze 's avonds, moe maar tevreden, naar huis gingen, hadden ze hun wagen tot in de puntjes onder de knie.

Eindelijk brak dan de dag van de wedstrijd aan. Daags tevoren was de route al uitgezet en ook de befaamde holle weg viel daaronder. Op de gevaarlijkste punten was stro neergelegd, zodat de deelnemers zich bij eventuele valpartijen niet zouden bezeren. Verder was er een aantal heren met armbanden, die als wedstrijdleiders dienst deden. De burgemeester zelf was voorzitter.

Nadat alle deelnemers waren genoteerd, werd er geloot wie er tegen elkaar moesten rijden. Terwijl men daar nog druk mee bezig was, keken Frits en Kees eens rond. Hun wagen sloeg lang geen gek figuur tussen de andere, maar er was er één bij, die er zo schitterend uitzag, dat ze er stil van werden. Dat was de Vliegende Pijl, een lange, roomkleurige kar, waarvan de bovenbouw geheel uit dun plaatijzer bestond. De wagen was zo slank, dat hij wel een torpedo leek, en de jongens begrepen, dat er met zo'n tegenstander niet viel te spotten.

De beide inzittenden van dit prachtstuk waren Ton en Karel van Heekeren, de zoons van de smid. Ze stonden heel kalm naast hun voertuig en schenen vastbesloten om die race eens op hun gemak te winnen.

Intussen hadden alle veertien deelnemers een nummer gekregen en al spoedig stonden de eerste twee wagens aan de start. De burgemeester gaf het vertreksein en daar gingen ze, in vliegende vaart de helling af. In de tweede bocht wist er één zijn tegenstander iets voor te komen en die voorsprong behield hij tot aan de finish.

De tweede rit was spannender. Ditmaal ging het tussen Rudi en Frans, en de twee zoons van de molenaar, die een klein, maar zeer snel wagentje bereden. Tot op tien meter van de eindstreep bleven ze gelijk, maar op het laatste ogenblik wisten de jeugdige molenaars hun wagen zo'n ruk te geven, dat ze met een wiellengte wonnen.

....waar Bas, met zijn klompen in de lucht, lag te spartelen.

Als vierde waren Frits en Kees aan de beurt. Ze kwamen zo te staan, dat ze de eerste bocht aan de buitenkant reden, maar in de tweede bocht lagen ze, als alles goed ging, binnen.

„Let op," zei Frits, „als ze ons bij die eerste bocht niet voorkomen, hebben we gewonnen spel."

„Ik zal er om denken, baas," beloofde Kees. Hij kroop achter het stuur en wachtte op het startsein. Het wagentje van de concurrenten liep op fietswielen en dat zag er gevaarlijk genoeg uit, maar verder zat er zoveel hout aan, dat het een hele koets was geworden.

„Die kan een stootje hebben," zei Kees. „Tanden op elkaar, Fritsje."

De burgemeester hief zijn vlaggetje op en meteen werden de beide wagens door een paar helpers afgeduwd.

Frits leunde met zijn volle gewicht naar voren, waardoor de Wervelwind al meteen een flinke voorsprong kreeg.

Bij de eerste bocht was hun vaart zo groot geworden, dat ze kans zagen hun tegenstander te passeren. „Midden op de weg blijven," zei Frits, „dan kan hij ons nooit voorbij."

Prompt stuurde Kees naar het midden en daar bleef hij tot ze de finish hadden bereikt.

De sportieve verliezers waren de eersten, die hen gelukwensten met hun overwinning.

„Dat hadden jullie slim aangelegd," zei de bestuurder van de andere kar. „Eerlijk gezegd, waren wij hetzelfde van plan, maar jullie waren ons voor."

„Jullie hebben je anders prima gehouden," zei Frits. Hij draaide de Wervelwind en duwde hem, geholpen door Frits, weer naar boven.

Bij de volgende rit slipte een van de beide wagens in de bocht en reed met een geweldige vaart in het stro. Onder hartelijk gelach kropen de beide snelheidsduivels uit de halmen, niezend en proestend van het stof.

Na dit grappige intermezzo was de beurt aan de Vliegende Pijl, de geduchte racewagen van de beide smidszoons. Zoals iedereen verwacht had, wonnen ze met een geweldige voorsprong. Kees en Frits keken elkaar eens aan. „Dat wordt vechten, tegen die knapen," zei Kees. „Die halen me een vaart uit dat ding!"

Frits lachte. „Maar de Wervelwind is ook niet mis," zei hij. „Ze zullen in elk geval een behoorlijke kluif aan ons hebben."

Onderwijl ging de wedstrijd verder. Steeds meer deelnemers vielen er af. Tenslotte bleven er nog maar vier over en daartoe behoorde ook de Wervelwind en natuurlijk ook die bliksemsnelle Vliegende Pijl, die zijn naam alle eer aandeed. Kees en Frits reden ditmaal tegen de zoons van de molenaar en ze wonnen die rit, na een spannende strijd, op het nippertje. Ook de Vliegende Pijl zegevierde weer en zo kwam dus, als klap op de vuurpijl, het slotduel: de strijd tussen Wervelwind en Vliegende Pijl.

Een beetje zenuwachtig zat Kees achter het stuur. Hij keek eens achterom naar Frits, die hem bemoedigend toeknikte. „Zet hem op, Kees, we redden het best!"

Daar ging het vlaggetje van de burgemeester voor de laatste maal omhoog en onder ademloze stilte stoven de beide kampioenen vooruit. Het oude trucje van bij de bocht vóórkomen, ging ditmaal niet op. De andere twee waren op hun hoede en gaven geen duimbreed toe. Op twee wielen ging de Wervelwind door die scherpe eerste bocht, maar de Vliegende Pijl bleef zij aan zij en zo bleef het ook bij de tweede bocht. Vlak naast elkaar gingen ze het laatste rechte stuk tegemoet. De mensen langs de weg vuurden hen luidkeels aan en dokter Gruin, die ook toekeek, stond te dansen van opwinding. Kees boog zich rood van inspanning over het stuur. Hij voelde hoe Frits zo ver mogelijk naar voren kroop om al het gewicht op één punt te brengen, maar dat kunstje kenden de smidsjongens ook.

Intussen kwamen ze steeds dichter bij de eindstreep. Nog maar twintig, nog maar vijftien meter. Kees keek eens op zij en hij zag, dat de Vliegende Pijl nog vlak naast hen reed. Dan, onder luid applaus van de toeschouwers, vlogen de beide wagens precies gelijk over de finish. Frits remde en meteen stond ook de Vliegende Pijl stil. De smidszoons stapten uit en kwamen op Kees en Frits toe. „Was dat een mooie wedstrijd of niet!" zei de oudste. Ze schudden elkaar als echte sportlui de hand en lieten zich lachend fotograferen door de notaris, die zei, dat het hem speet, dat er in zijn jeugd zulke wedrennen niet werden gehouden.

Toen ze weer boven waren en ieder het zijne had gezegd, nam de burgemeester het woord. „Ja jongens, dat is nou een moeilijk geval," zei hij. „Zoals jullie weten, is de eerste prijs een kano, maar wie heeft die prijs! Er is geen winnaar en geen verliezer. Nu kunnen we wel gaan loten, maar dat vind ik eigenlijk niet leuk. Jullie hebt alle vier zo dapper je best gedaan en...."

Op dat moment stapte Bas Pronk, een rijke boer, naar voren. „Burgemeester," zei hij, „als ik ook even een woordje mag zeggen; ik vind dat die jongens maar deksels hun best hebben gedaan en dat het jammer zou zijn, als de een nu wel een kano zou krijgen en de ander niet."

„Ja, Bas," zei de burgemeester, „dat heb ik ook al gezegd, maar...."

„Precies, burgemeester," zei Bas. „En nou wou ik maar even zeggen, dat u er voor mijn rekening nog maar een kano bij moet kopen, dan kunnen die knapen tenminste alle vier peddelen."

De burgemeester knipperde verbluft met zijn ogen. „Dat is prachtig, Bas,' wilde hij zeggen, maar hij kreeg er geen kans toe, want er ging zo'n oorverdovend gejuich op, dat niemand zich meer verstaanbaar kon maken. Plotseling werd Bas Pronk van alle kanten beetgepakt en op de schouders getild en zo hosten ze net zo lang rond, tot ze van uitputting in het stro vielen, waar Bas, met zijn klompen in de lucht, lag te spartelen.

„Zulke dekselse kwajongens!" zei hij, maar daarbij grinnikte hij zo vergenoegd, dat iedereen kon zien, dat hij er niets van meende!

WIE VOND HET KRUIT UIT?

Van heel veel uitvindingen kent men noch de datum, noch de uitvinder. Ze komen in gebruik en worden gemeengoed, voordat iemand recht weet waar ze precies vandaan komen. En als men het weten wil, is het meestal te laat om dit nog te achterhalen.

Zo is het ook heel moeilijk om een juist antwoord te geven op de vraag: wie vond het buskruit eigenlijk uit? De overlevering wil, dat Berthold of Michael Schwartz, een monnik van Goslar, in het zuiden van Brunswijk, de belangrijke uitvinding deed in 1320. Maar een Engels tijdschrift geeft een chronologische tafel omtrent het gebruik van buskruit, waaruit men kan zien, dat de eer van de vermaarde Schwartz niet onaangevochten blijft.

80 na Chr. Omstreeks die tijd zouden de Chinezen reeds kennis gehad hebben aan kruit en dit uit Indië hebben gekregen.
215 Julius Africanus beschrijft de samenstelling van kruit.
668 Callinicus van Heliopolis voert het Griekse vuur in Byzantium in. Het was geen vloeistof en diende om stenen ballen uit pijpen te schieten.
690 De Arabieren gebruiken vuurwapenen tegen Mekka en hebben die kunst uit Indië.
811 Keizer Leo maakt gebruik van vuurwapenen.
846 Marcus Gracchus, een schrijver uit de oudheid, wiens handschrift te Oxford bewaard is, beschrijft een ontplofbare stof, bestaande uit 1 pond zwavel, 2 pond houtskool en 6 pond salpeter.
880 Leo maakt vuurpijlen voor het Byzantijnse leger.
1073 Koning Soloman van Hongarije bombardeert Belgrado met kanonnen.
1085 In de zeestrijd bij Toledo wordt met „vurige donder" geschoten.
1098 De Griekse schepen gebruiken artillerie tegen de Pisanen.
1232 De Tartaren hebben vuurpijpen, die ze gebruiken tegen de Chinezen.
1238 Don Jaime werpt in Valencia bommen die uit elkaar springen.
1247 Sevilla wordt gebombardeerd.
1249 Damiate wordt tegen de heilige Lodewijk verdedigd met een soort bommen die de kruisvaarders veel schrik aanjagen.
1280 Te Keulen sterft Albertus Magnus, een monnik die gezegd wordt allerlei wapenen uitgevonden te hebben.
1294 Rutger Baco sterft. In zijn werken wordt gesproken over het verwoestend vermogen van salpeter.
1303 In dit jaar moet een kanon gemaakt zijn dat zich in het arsenaal van Bamberg in Beieren bevindt.
1308 De Spanjaarden gebruiken artillerie bij Gibraltar.
1311 Hendrik VII belegert Brescia met donderbussen.
1312 De Arabieren gebruiken een kanon voor Baza.
1330 Bertholdus Schwartz wordt gezegd het kruit te hebben gevonden.

Zo zijn er dus meer die aanspraak maken op die uitvinding. Tot algemene troost diene, dat er toch nog altijd veel meer mensen overblijven die het kruit zeker niet hebben uitgevonden. *vL.*

De zee als boodschapper

van neefje W. Angad Gaur

Het waren koning Lorenzo en zijn zoon Prins Octavio, die, vergezeld van een slaaf, in de storm waren uitgereden en zeer verbaasd waren toen ze zagen hoe een knaap op een balk kwam aandrijven. De koning richtte zich tot hem, maar Pedro sprak hem toe in een vreemde taal, die de twee ruiters niet verstonden. Maar de slaaf had ook kunnen horen, wat Pedro zei en hij sprak: „Vergeef mij mijn stoutmoedigheid, heer! Deze knaap spreekt de taal van mijn land en ik versta hem zeer wel. Mag ik Uwe Majesteit overbrengen, wat hij gezegd heeft?" En zo hoorde de koning uit de mond van zijn slaaf, dat Pedro een koningszoon was uit het verre Spanje, die schipbreuk had geleden en als door een wonder zijn leven had kunnen redden. Toen sprak de koning: „Wij moeten huiswaarts keren; de zon gaat reeds onder. Deze knaap blijft aan mijn hof. Hij zal met mijn zoon samen opgevoed worden en zij zullen als twee broeders zijn".

En zo was Pedro van zijn twaalfde jaar af samen opgegroeid met Octavio, die van dezelfde leeftijd was en er was een hechte band van vriendschap en liefde tussen hen onstaan.

De koning was een streng man, en, zolang Pedro nog een knaap was, durfde deze hem niet met vragen lastig te vallen. Hij dacht veel aan zijn vader en moeder, die natuurlijk meenden, dat hij verongelukt was en verlangde, zeer hen weer te zien. Toch kon hij er ook erg tegen opzien. Octavio te verlaten, wiens gezelschap hij moeilijk missen kon. Maar toen hij zijn twintigste verjaardag bereikte en de koning hem veroorloofde een wens uit te spreken, zei hij: „Sire, geef mij een schip en laat me naar mijn ouders gaan."

(Wordt vervolgd)

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

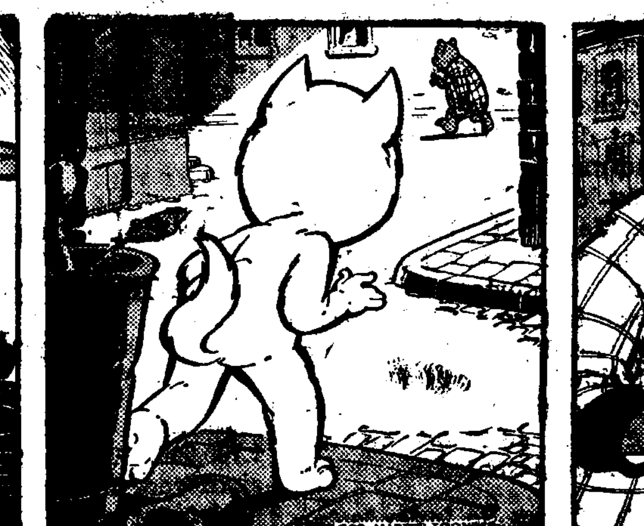

21—42 Zo hard ze kunnen, lopen ze op de beschermende bosrand toe, en even later duiken ze hijgend tussen de struiken. „Ziezo", grijnst Svein, nadat ze een beetje op adem zijn gekomen.

„Dat hebben we er netjes afgebracht, Noorman, door je machtige toverkunst zogezegd", „Liggen!" snauwt Eric eensklaps en op hetzelfde ogenblik horen ze een licht gekraak van takken in de nabijheid. Er blijken mensen in hun richting te naderen. Zich zo klein mogelijk makend, kruipen de Noren haast geluidloos in het struikgewas weg. Met bezorgdheid vraagt Eric zich af, of ze gezien zijn en of het misschien de vijanden van de kleine mannen zijn, die daar naderen.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3386 „U kunt dit rustig aan mij overlaten", sprak de advocaat. „Het lijkt allemaal veel ingewikkelder dan het is. Ik ga gewoon namens de heer Bommel een aanklacht tegen zijn familie indienen — dan komt de zaak wel rond".

„Maar heer Ollie zal dat niet leuk vinden", zei Tom Poes bezorgd. „Hij is erg op de familie gesteld".

„Dat mag niet hinderen" hernam meester Woordkramer glimlachend. „De wet vraagt niet wat men leuk vindt; stel je voor! Laat vol vertrouwen aan mij over en zorg, dat mijn nota betaald wordt. Dat is alles!"

Tom Poes nam opgelucht afscheid en stapte de straat op. Nu wilde het toeval, dat heer Bommel, in droevige gepeinzen verdiept, juist het perceel passeerde. Hij slofte voort met doffe blik en had in het geheel geen aandacht voor zijn omgeving. Zodoende zag hij dan ook niet hoe de rechtsgeleerde achter Tom Poes aan naar buiten snelde om naar de rechtsbankt te gaan. En zijn jonge vriend merkte hij pas op toen die hem aan de mouw trok.

„Waar gaat u heen?" vroeg Tom Poes.

„Nergens", zei heer Ollie.„ Ik loop maar wat. Eenzaam en onbegrepen. Zo is het leven van een heer nu eenmaal. En niemand, die zich er iets van aantrekt".

„Oh, maar dat doe ik wel, hoor!" zei Tom Poes. „U zult binnenkort wel merken hoe goed ik u geholpen heb".

De hoed van Pamperdidas

ST. NIKOLAAS-VERTELLING VOOR DE JEUGD

Wie heeft er wel eens van Pamperdidas gehoord?

Nou let op: je komt hem vandaag of morgen misschien nog wel tegen, want Pamperdidas is het allerkleinste knechtje van Sint Nicolaas Meestal draagt hij de zak met suikerbeestjes. Die is niet zo zwaar als de zak met speelgoed of die met roeden.

Die kleine Pamperdidas nu had van Sinterklaas 'n nieuwe hoed gekregen. 'n Hoed met rode, groene en gele veren er op. Een pracht van 'n hoed! Maar Sinterklaas had er bij gezegd: Pam, jongen, dit is nu je zondagse hoed, begrijp je. Wees er dus heel zuinig op en zorg dat hij niet in de gracht waait. Dat viel Pamperdidas 'n beetje tegen. Niet dat hij van plan was om zijn hoed in de gracht te laten waaien, maar omdat het 'n hoed voor de zondag was. 't Was nog pas maandag zie je, helemaal aan het begin van de week. Pamperdidas telde op zijn zwarte vingers hoeveel nachtjes hij nog zou moeten slapen, vóór hij zijn nieuwe hoed op mocht zetten. Dat was één - twee - drie - vier - vijf - zes! Oef, dacht Pamperdidas, dat is me veel te lang. En toen Sinterklaas al weer druk in het „brave-kinderen-boek" zat te bladeren, sloop hij stilletjes de deur uit met op zijn hoofd zijn splinternieuwe zondagse hoed.

't Ondeugende pietermannetje had juist de beurt om aan de schoorstenen te luisteren. Daarom klauterde hij vlug langs een regenpijp het dak op en nam zijn opschrijfboekje. De wind blies langs de rode en groene en gele veren en liet ze vrolijk wapperen. Pamperdidas had er plezier in. Wat zie ik er eventjes deftig uit, dacht hij. Toen keek hij in zijn boekje en zag dat hij juist voor de schoorsteeen stond van juffrouw Prijkepronk. Pamperdidas kneep zijn ene oog dicht en gluurde met 't andere in het donkere schoorsteengat. Daar zat juffrouw Prijkepronk in haar kamer. Ze had warempel haar schoentje met wortels en knol voor het paard al klaar gezet. En ze zong een liedje. Dat zal wel een Sinterklaas-liedje zijn, dacht Pamperdidas en hij legde zijn oor op het randje van de schoorsteen. En ja hoor. Juffrouw Prijkepronk zong:

Sinterklaas kapoentje, rij wat in mijn schoentje,
Rij voor mij een nieuwe hoed,
Die ik morgen dragen moet.

Hoor ik dat goed? dacht Pamperdidas, wil juffrouw Prijkepronk een nieuwe hoed van de Sint? Hé, da's toevallig! Toen boog hij zich wat verder in de schoorsteen, want hij moest weten. of hij het toch zeker goed verstaan had Een nieuwe hoed, deze keer hoorde Pamperdidas het heel duidelijk. Hij grinnikte en dacht: ik een nieuwe hoed, zij ook een! Ik zal 't voor haar opschrijven hoor! Toen wilde hij met 'n ruk zijn hoofd weer uit de schoorsteen trekken, maar hemeltje lief, daar gebeurde iets verschrikkelijks! De nieuwe hoed, met de rode, groene en gele veren, gleed van Pamperdidas' hoofd en rollebolde door de schoorsteen omlaag. 'n Ogenblikje later lag hij al voor de voeten van juffrouw Prijkepronk, die verschrikt ophield met zingen en riep: maar dàt is gauw! Een nieuwe hoed voor mij! Dank je wel Sinterklaas! Gauw, gauw naar de spiegel! O, wat pronkte die juffrouw Prijkepronk! Ze keerde zich naar alle kanten met. de hoed van Pamperdidas op haar hoofd. O, wat een mooie veren, zuchtte ze. 't Is wèl een vreemde hoed. Ik heb er zo nog nooit een gezien. Maar ik weet wel hoe dat komt. Het is vast en zeker de laatste mode. Dank je wel, Sinterklaas, ik ben zó blij met mijn nieuwe hoed!

Maar boven, bij de schoorsteen, stond Pamperdidas zònder hoed. Er rolde een traan langs zijn zwarte wang. Zijn rode onderlip trilde. Wat moet ik beginnen? snikte hij. Ik kan toch zo niet terug gaan naar Sinterklaas! Er zat niets anders op, dan zelf ook maar in de schoorsteen te verdwijnen en dan alles eerlijk tegen juffrouw Prijkepronk te zeggen. Pamperdidas bedacht zich niet lang, maar nam 'n aanloop en sprong precies in 't donkere gat van de schoorsteen. Zzzzt...... boem, klonk het in de kamer van juffrouw Prijkepronk. Die riep: hemeltje, wat nu weer, komen er nog méér cadeautjes. Nee juffrouw, zei Pamperdidas, terwijl hij achter de kachel uitkroop. Ik kom de hoed terug halen. Ik...... uh...... het spijt me wel. Terug halen? riep juffrouw Prijkepronk, op je neus, op je pikzwarte neus, versta je. Ik heb deze hoed zo pas van Sinterklaas gekregen en eens gegeven, blijft gegeven. Wat dènk je wel? - Maar het was 'n ongelukje, juffrouw Prijkepronk, huilde Pamperdidas, die hoed was niet voor u bestemd. - Je kunt me nog meer vertellen, zei juffrouw Prijkepronk. Die hoed heb ik gekregen en daarmee uit.

Wat begon Pamperdidas toen te snikken! Van pure narigheid werden zijn tranen pik-pik-zwart. Ze druppelden op de vloer en juffrouw Prijkepronk riep verschrikt: kijk uit wat je doet, aap van 'n pieterman! Je maakt mijn hele vloerkleed vies. Wat is er toch eigenlijk allemaal aan de hand? Ik heb nog nooit van mijn leven 'n huilende pieterman gezien. Toen begon Pamperdidas te vertellen. Te vertellen over zijn eigen ongehoorzaamheid. Daar schrok juffrouw Prijkepronk nog veel harder van dan van de zwarte tranen op haar tapijt. - Lieve deugd, riep ze uit, een ongehoorzame pieterman. Heeft jouw goede meester soms al geen zorgen genoeg over alle ongehoorzame kinderen? Moet jij nu óók nog beginnen?

Och nee, zei Pamperdidas, ik heb er spijt van en ik zal het nooit meer doen. Toen trok juffrouw Prijkepronk zuchtend de hoed van haar hoofd en gaf hem aan Pamperdidas terug. Die droogde natuurlijk gauw zijn tranen en sloop de kamer uit. Maar bij de deur zei hij nog: Lieve juffrouw Prijkepronk, ik dank u nog wel hoor en een nieuwe hoed krijgt u in elk geval. Daar zal ik speciaal voor zorgen!

Natuurlijk heeft juffrouw Prijkepronk haar nieuwe hoed gekregen. Want Pamperdidas mocht dan wel eens ondeugend zijn, eerlijk was hij ook. Hij heeft diezelfde avond nog alles aan Sint Nicolaas verteld. En samen zijn ze diezelfde nacht nog 'n andere hoed aan juffrouw Prijkepronk gaan brengen.

Maar Pamperdidas zal voortaan wel wijzer zijn. Die draagt zijn nieuwe hoed alleen nog maar als het **zondag** is!

TA SMULDERS

Schotse rechter deed uitspraak in huwelijkszaak

Edinburgh. — De Schotse hoge raad in Edinburgh heeft de uitspraak gedaan dat jonge mensen van de leeftijd van zestien jaar af en afkomstig uit het buitenland in Schotland in het huwelijk mogen worden verbonden, ook indien ze hiervoor in hun eigen land geen toestemming kregen.

Deze uitspraak werd gedaan in een proefproces betreffende het Nederlandse paar Theresia Zuidinga (20 jaar) en Roland Bliersbach (31 jaar), dat twee jar geleden naar Schotland kwam om te huwen.

De president van het hof verklaarde dat het meisje oud genoeg was om krachtens de Schotse wet te kunnen trouwen: Onze wet beschouwt ouderlijke toestemming niet kan maken maar als een van de factoren die op de viering van de huwelijksplechtigheid betrekking hebben.

Lissabon. — De Portugese minister van binnenlandse zaken, Pires Cardoso, is om gezondheidsredenen afgetreden., hij zal worden opgevolgd door kolonel Arnaldo Schulz, aldus een fficieel communique.

Wenen. — De 29-jarige Oostenrijker Walter Weiss is in zijn vaderland teruggekeerd nadat hij dertien jaar geleden naar de Sowjet Unie was gebracht omdat de Russen in zijn bezit een verroest pistool hadden gevonden.

Washington. — Een reusachtig tankvliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht van het type KC-135 is verongelukt, toen het trachtte op te stijgen van de basis Loring in de staat Maine. Zes van de zeven inzittenden kwamen om het leven.

ALGEMENE REKENKAMER

Verslag over ARUBA gedurende 1957

BEGROTINGSREKENING van 1955 nog niet ingezonden

Na het gebruikelijke dienstbezoek aan de Nederlandse Antillen, dat in 1957 namens de Algemene Rekenkamer werd gebracht door de voorzitter van dat College, de heer L. Götzen, heeft de Rekenkamer in haar verslag over het Eilandgebied Aruba een opmerkelijke klacht laten horen.

De begrotingsrekening over 1955, welke op 1 november 1956 moest zijn ingediend, is nog steeds niet bij de Kamer ingekomen. Op 7 januari 1957 verzocht zij bericht omtrent de redenen van de vertraging. In maart 1957 deelde het Bestuurscollege mede, dat de rekening in klad gereed was, doch niet kon worden ingezonden zolang de Landsaccountantsdienst de verifikatie en contrôle daarvan niet had beëindigd. Dit was nog niet mogelijk, omdat genoemde dienst in het verleden met velerlei en omvangrijk advieswerk was belast. Voor versterking van het personeel was toen gezorgd. Dus zou worden gestreefd naar het indienen der rekening over 1955 in juli 1957. Bij deze goede voornemens is het gebleven.

De begrotingsrekening over het dienstjaar 1956 behoort volgens de Comptabiliteitsvoorschriften Eilandgebieden (P.B. 1953 nr 174) op 1 november 1957 te zijn ingediend. In maart 1957 deelde het Bestuurscollege reeds mede, dat de indiening niet vóór 1 maart 1958 kon worden tegemoet gezien. Hoewel de Algemene Rekenkamer erop heeft gewezen, dat dit een overschrijding betekende van de voorgeschreven termijn, was aan het eind van het verslagjaar de rekening nog niet in haar bezit.

De reden der vertraging is dezelfde als voor de rekening over 1955 opgegeven.

De Kamer acht het zeer ernstig, dat de gebrekkige personeelsbezetting van het kontrôle-apparaat tot deze belangrijke vertragingen aanleiding heeft gegeven. Immers zal de contrôle thans veel te laat geschieden en daardoor haar uitwerking grotendeels missen. Te veel betaalde bedragen, verzuimde invordering van ontvangsten zijn moeilijk te herstellen wanneer zij enkele jaren na dato eerst aan het licht komen. Gebreken in de organisatie krijgen bij zo late kontrôle de gelegenheid voort te woekeren.

In de Landsverordening Algemene Rekenkamer Nederlandse Antillen (P.B. 1956 nr 35) komen enkele bepalingen voor, welke aan de Algemene Rekenkamer bevoegdheden geven met betrekking tot de wijze, waarop rekenplichtigen zich moeten verantwoorden, andere openbare diensten haar gegevens moeten verstrekken en de eisen, waaraan bewijsstukken behoren te voldoen (artikelen 4, 9 en 11).

In het verslagjaar vond de Kamer aanleiding het Bestuurscollege op die bepalingen te wijzen en het te verzoeken met betrekking tot deze onderwerpen geen regelingen vast te stellen buiten haar om. Het Bestuurscollege heeft toegezegd, hiermede rekening te zullen houden.

Tegen het eind van het jaar heeft het Eilandsbestuur besloten over te gaan tot het instellen van een eigen Accountantsdienst. Of hieruit zodanige verbeteringen zullen voortvloeien in de personeelsbezetting en de organisatie van de Accountantsdienst dat de reeds enkele jaren bestaande moeilijkheden zullen verdwijnen, moet worden afgewacht.

Zoals de Kamer reeds uiteenzette, lijdt de dienst van het eiland door dit langdurige wachten schade.

Het rentegevend maken van overtollig kasgeld

In mei 1957 wendde de Algemene Rekenkamer zich schriftelijk tot het Bestuurscollege met het volgende:

Gedurende 1956 had het Eilandgebied over lange perioden aanzienlijke saldi (in de orde van grootte van enkele miljoenen guldens) aangehouden bij banken en in de kas van de Ontvanger. Bij de Kamer rees de vraag of die gelden, zolang zij niet voor dadelijk gebruik gereed moesten worden gehouden, wellicht rentegevend zouden kunnen worden gemaakt. Zelfs al zou het rentepercentage — in verband met de noodzakelijkheid eventueel op korte termijn de saldi op te vragen — laag gedeeltelijk tegen 1% voorzover uit likwiditeitsoverwegingen de opzeggingstermijn korter dan 3 maanden moest zijn, gedeeltelijk tegen 2½% met een opzeggingstermijn van 3 maanden of meer.

Het gebruik van dienstauto's

Los van de konklusies, die de commissie ter regeling van de dienstauto-materie t.z.t. zal uitbrengen (vergelijk het verslag over 1956, blz. 3) heeft het Bestuurscollege tegen het eind van het verslagjaar besloten slechts aan enkele ambtenaren toe te staan, de bij hen in gebruik zijnde dienstauto's naar huis mede te nemen. Verder schreef het voor, dat alle andere dienstauto's ook tussen de morgen- en middagwerktijd bij de kantoren of in garages van moeten zijn dan nog zou het Eilandgebied een belangrijk bedrag aan **rente hebben kunnen innen. Zij deed dus het voorstel, eventuele mogelijkheden op dit gebied te benutten.**

Het Bestuurscollege antwoordde onder dagtekening van 4 juli 1957, dat, dank zij zijn initiatief, bij de plaatselijke banken belangstelling was ontstaan voor belegging van kasgelden van het Eilandgebied op korte termijn. In 1957 had nog weinig gelegenheid tot zulke beleggingen bestaan. Voorts zou vooraf moeten vaststaan, welke zekerheid de plaatselijke banken kunnen stellen.

Aan het eind van het jaar bleek, dat overtollige gelden tot wisselende bedragen bij plaatselijke banken waren uitgezet tegen een rente van ½% bij één maand opzegging en 2½% bij 3 maanden opzegging. Bovendien was een bedrag van ± $ 1.700.000,— bij de Bankers Trust in de U.S.A. rentegevend gemaakt; het Eilandgebied gestald dienen te worden. De lijst van de toegestane uitzonderingen is bij de politie gedeponeerd met het verzoek op het gebruik buiten diensttijd van alle andere dienstauto's toe te zien. De Algemene Rekenkamer vertrouwt, dat door deze maatregelen het beoogde doel zal worden bereikt.

Achterstand in het innen der huren van volkswoningen

De in het vorige verslag vermelde terugloop van de achterstand in het innen der huren van volkswoningen heeft zich in het verslagjaar niet voortgezet. Aan het eind van het verslagjaar bedroeg de huurachterstand namelijk ± ƒ 45.500,— tegenover ± ƒ 42.000,— per ultimo 1956. Indien men bedenkt, dat in mei 1957 bij besluit van het Bestuurscollege een aantal vorderingen tot een bedrag van ± ƒ 3300,— oninvorderbaar was verklaard en deswege afgeschreven, kan gesteld worden, dat de huurachterstand in de loop van het verslagjaar met ± ƒ 6800,— is gestegen.

Er dient op te worden aangedrongen, dat direkt ingrijpende maatregelen zullen worden getroffen, teneinde aan deze onbevredigende toestand een einde te maken.

Coupures der obligatieleningen

In verband met de omstandigheid, dat de 3% lening van ƒ 5.500.000,—, verband houdende met het waterprojekt, was uitgegeven in coupures, niet groter dan ƒ 1000,—, ook voor de inschrijvers van belangrijke bedragen, vestigde de Algemene Rekenkamer er de aandacht op, dat in Nederland voor inschrijvingen van institutionele beleggers tot hoge bedragen de praktijk was ontstaan van het uitgeven van een schuldbrief voor het totale bedrag van de inschrijving. Aldus werden besparingen verkregen op de drukkosten van obligaties en werden tevens de betalingen van rente en aflossing vereenvoudigd.

Bij de voorgenomen uitgifte van een nieuwe 3½% obligatielening (A.B. 1957 nr 22) heeft het Bestuurscollege in zover de suggestie der Kamer opgevolgd, dat coupures van ƒ 10.000,— zijn ingevoerd. De vereenvoudiging zou evenwel groter zijn geweest wanneer zij verder was gegaan.

Ten onrechte betaalde zegelrechten

Volgens artikel 65, punt 540, van de Zegelverordening 1908, gepubliceerd in P.B. 1956, nr 108, zijn alle stukken betreffende door de eilandgebieden aangegane geldleningen vrijgesteld van zegel.

Op die grond maakte de Algemene Rekenkamer er in juli van het verslagjaar bezwaar tegen, dat de obligaties door het eilandgebied uitgegeven krachtens eilandsverordening van 20 april 1956 (A.B. 1956 nr 5) voor het merendeel waren gezegeld, tengevolge waarvan ƒ 14.000,— ten onrechte aan het Land was betaald.

Daarop heeft het Bestuurscollege onder dagtekening van 14 oktober 1957 zich tot de minister van financiën gewend met het verzoek, zo deze de opvatting der Algemene Rekenkamer deelde, het bedrag van ƒ 14.000,— in de kas van het eilandgebied terug te storten.

Bij landsbesluit van 11 december 1957, nr 3, werd bepaald, dat aan het eilandgebied Aruba teruggave van de onverschuldigd betaalde zegelbelasting tot een bedrag van ƒ 14.000,— kon geschieden.

Stand van de invordering der belastingen

De stand van de invordering der belastingen was aan het eind van het verslagjaar als volgt:

	1953	1954	1955	1956	1957	
Inkomstenbelasting ..	1.1%	4.9%	6.6%	10.8%	20.2%	ƒ 1.979.945,93
Grondbelasting	1%	4%	7.9%	14.4%	40.9%	„ 499.212,34
Gebruiksbelasting ..	1.7%	4.7%	9%	15.5%	44%	„ 135.222,11
Winstbelasting	——	——	——	——	4.3%	„ 325.820,—
						ƒ 2.940.200,38

(Per 31 december 1956: ƒ 2.455.394,80)

West-Berlijn gaat zondag naar de stembus

Berlijn. — Zondag zullen ruim 1.700.000 Westberlijners ter stembus gaan voor het kiezen van een nieuw parlement voor West-Berlijn. In de campagne voor deze verkiezingen hebben de in het parlement vertegenwoordigde grote partijen het gemeenschappelijk standpunt wat betreft de vrijheid van de stad op de voorgrond geplaatst.

De „Vrije Duitse Volkspartij" is ook in het huidige Berlijnse stadsparlement — en alleen daar — vertegenwoordigd, de „Duitse partij" niet doordat zij bij de vorige verkiezingen niet aan de vijf procent kwam.

De Socialistische Eenheidspartij (Communistisch), die in de afgelopen jaren in West-Berlijn nauwelijks van zich liet horen, is deze zomer reeds met de verkiezingscampagne begonnen.

Benghazi. — Amerika zal op verzoek van Libie de overeenkomst van 1954, waarbij Amerikaanse bases in Libie gevestigd werden herzien, zo is officieel te Benghazi bekend gemaakt. Men vermoedt dat de besprekingen begin 1959 zullen aanvangen.

Moskou. — Volgens het Sowjet-persbureau Tass is in de Sowjet-republiek Kazakhstan (Midden-Azie) een ondergrondse zee van heet water met een oppervlakte van ongeveer 500 vierkante km ontdekt.

In de nieuwe Schouwburg

Lago-Amateurtoneel presenteerde detective-spel „LAURA"

Oranjestad. — Voor de eerste maal is het Lago amateurtoneelgezelschap „Drama Workshop" nu ook „in de stad" voor het voetlicht getreden en dit op zichzelf reeds maakte de uitvoering van het detectivespel „Laura" tot een byzondere gebeurtenis. Het optreden vond plaats onder auspiciën van de Kunstkring en werd in zoverre reeds een succes dat de schouwburgzaal zeer bevredigend bezet was. Moge deze uitvoering en eerste doorbraak betekenen van het isolement, waarin de Lago gemeenschap zich ook op cultureel terrein geplaatst heeft.

Het toneelspel zelf was tot in de puntjes verzorgd. Dank zij een uitstekende toneelaankleding, werd men in een typisch Amerikaans milieu verplaatst. De costumes en grime waren uitstekend.

Grote waardering hebben wij voor de buitengewone rolvastheid der artisten. Deze factoren maakten het spel tot een plezierig gebeuren, al miste men er niet voortdurend in de juiste sfeer voor dit detective spel te scheppen. De rollen werden naar onze smaak, te veel gezegd en te weinig geakteerd.

In de eerste twee bedrijven vormde hierop een uitzondering de bijzonder charmante Jean Stritch, die echter in het derde bedrijf op minder overtuigende wijze haar rol over het voetlicht bracht. Van de herenrollen voldeed ons het beste de detective Mark McPherson, welke gespeeld werd door George Turner. Bob Schlageter, als Waldo Lydecker kweet zich goed van zijn zeer moeilijke rol. Zijn spel zou nog grotere waardering ondervinden, indien hij wat duidelijker zou articuleren. Bij de kleinere rollen was Fran van Schouwen als Bessie Clary de beste. Betty Segen speelde als mrs. Dorgan en Gene Goley als Danny Dorgan.

Het amateurtoneelspel op de Lago is zeer populair. Men heeft er, met typische en lofwaardige Amerikaanse gemeenschapszin ook een echte „community-activity" van weten te maken door velen in te schakelen bij de organisatie, welke niet minder dan 31 personen in te schakelen.

Gene Goley had de algemene regie, daarbij geassisteerd door Ruth Davis. Kay Evans was consulting director, Roch Hooloway en Dotty Joseph hadden de zakelijke leiding. Stage manager was Ruth Cvejanovich. De toneelaankleding werd ontworpen door Henry Goodwin en Bill van den Heuvel, terwijl het opbouwen van het toneel onder leiding stond van Pinky McGrew, die bovendien aanvoerder was van een schare van helpers, bestaande uit Corney Dunlap, Kim Faucett, George Janson, Jake Masters, Larry Norton, Mal Soderstrom en Dale Wood.

De verlichting werd verzorgd door ud Learned, Bill Learned en H. ruenther Bosse. Geluidseffekten an Fred Eaton, Marty Echelson en Dick Nierop. Inspeciënte was Annette Gregerson en algemene assistenten Pat Bergfield, Jean Byrd, Sue Gunnet, Ann Richardson. De costuums werden ontworpen en gekocht door Ann Krebs en Newt Morrison. De grime-afdeling stond onder leiding van Dottie Joseph, die geassisteerd werd door Betty Orr en Tressye Young.

Het meubilair werd geleverd door de firma Neme.

Wij vonden het jammer dat er in dit spel van drie bedrijven, die zich alle tegen eenzelfde decor afspelen, twee pauzes werden gehouden.

Na het presenteren van de spelers in het eerste bedrijf, werkte de pauze wat ontnuchterend in dit spel, dat juist door spanning de juiste sfeer moest scheppen. **Beter was het geweest alleen na het tweede bedrijf een pauze te houden.**

In de nieuwe schouwburg was dit het tweede toneeloptreden. Er was een papiaments spel op de planken en nu een Amerikaans spel. Met spanning zien wij nu uit naar het voor januari aangekondigde toneelspel van de Amateurgroep Aruba welke al zovele successen boekte en nu onder de gunstige omstandigheden in de nieuwe schouwburg van de allerbeste faciliteiten zal genieten. Ook het ANV heeft onlangs aangekondigd een stuk in studie te zullen nemen, dat in maart ten tonele zal worden gevoerd.

Wij hopen dat de Lago voortaan steeds haar amateurtoneelspelen ook in de schouwburg zal laten zien. Zij kan er op rekenen hier steeds een goedgevulde zaal te trekken, daar de belangstelling voor het toneel hier ondanks de wel zeer lange rustpauzen tussen twee stukken in, levendig blijkt te zijn.

AGENDA ARUBA

Woensdag 3 december 1958.

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1283.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„The long hot summer", om 8.30 uur, met Paul Newman en Joanne Woodward, (18 jaar).

Rialto:
„La Marca de Satanas„ om 8 uur met Luis Aguilar, Flor Silvestre, (geen kinderen)

Principal:
„Time Limit", om 8 uur met Richard Basehart, Karl Malden, (18 jaar).

Aurora:
„No room for the groom" om 7.30 met Piper Laurie, Don Defore, (14 jaar.)

Savaneta
„Ultimo Acto", om 7.30 met Skoda, Oskar Werner, kinderen)

Botica's
Stad: Botica Aruba, tel: 1080.
San Nicolas: Botica San Lucas 5119.

Zaterdag pianoconcert van Bodil Gjodvad Frolund

Oranjestad. — Bruisend is de aktiviteit van de Arubaanse Kunstkring, die zaterdag as. alweer een koncert aankondigt, dit keer van de Deense, op Lago wonende, pianiste Bodil Gjodvad Frolund.

Voor bijzonderheden terzake de plaatsbespreking verwijzen wij naar de advertentie elders op deze pagina.

Mevr. Frolund werd in Kopenhagen geboren. Zij slaagde op 19-jarige leeftijd met hoogste lof voor het eindexamen van het Koninklijk Conservatorium en haar debuut was een zo groot sukses, dat zij al spoedig als soliste optrad met het Kopenhaags Philharmonisch Orkest en met het radio-orkest. In Stockholm was zij soliste bij het Koninklijk Opera Orkest.

Als erkenning van haar grote muzikaliteit werd haar namens de Skandinavische landen een studiebeurs aangeboden in de Verenigde Staten.

Zij studeerde aan de Universiteit van Rochester en later in New York onder de Russische pianist Simon Barere. Sinds zij zich op Aruba vestigde, oogstte zij veel sukses en waardering voor de Venezolaanse radio en televisie.

Haar programma zaterdagavond omvat werken van Bach, Von Beethoven, Mendelsohn, Niels Bentzon, Chopin en Liszt.

MEDIO DECEMBER AUTORACES

Oranjestad. — Op 15 december as. worden door de Arubaanse Sportcarclub weer autoraces georganiseerd op het vliegveld. Het wordt zo langzamerhand een traditie deze races op Statuutdag te houden. Er bestond bij vorige gelegenheden voor deze sportieve ontmoetingen grote belangstelling.

Viering Korpsverjaardag Mariniers

Oranjestad. — Tien december as. zal ook op Aruba de 293e korpsverjaardag door de Mariniers worden gevierd. De viering wordt ingeluid met een cabaretavond zaterdag as. in de eetzaal van de marinierskazerne, gevolgd door bal in de kantine. Dinsdag 9 december is er een sportdag.

De officiële viering vindt plaats op woensdag 10 december. Des morgens om 7 uur herdenkingsdienst in de kazernekerk. Om kwart voor acht: Alle Hens, met toespraak commandant. Om kwart voor negen mars door Oranjestad. 12 uur gemeenschappelijke korpsmaaltijd en om half negen des avonds receptie en korpsbal in de longroom voor genodigden.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 1 dec. werd geboren Evelina Natalia, dochter van de heer en mevr. E. Dania—Everon, Piedra Plat 105; Theodore Noël, zoon van de heer en mevr. W. H. Lamper—Boekhoudt, Rondweg 17.

Op 1 dec. overleed Andres Wever, Meiveld 3.

CURACAO

Het domino-toernooi om de Statuut-Wissel-

Willemstad. — Zonder enige wijziging wordt het programma van het dominó-toernooi om de Statuut-wisselbeker verspeeld.

Op zaterdag 29 november was het de beurt van P.S.V. en Parket. Om 20.05 uur ging het startschot en iedereen bereidde zich voor om schoentjes te maken of te krijgen. Ondanks hun dienst (11—7) kwamen Lourens en Betrian, bekende gezichten uit de Politieschoenenfabriek, toch op en zorgden voor twee punten voor hun klub, en ging verder rustig naar de nachtdienst. Girigori en Valerian maakten eveneens twee, terwijl Jones en Chatlein ook twee punten scoorden, maar zo onverschillig waren om ook twee te incasseren. Hoyer zag kans om samen met Willem de stand met één te vermeerderen voor zijn vereniging. Parket zorgde ook voor twee tegenpunten en wel door Rodriguez/Trinidad en Promes/Minguel. Met 7—2 stuurden de mannen van Hermandad hun slachtoffers om 23.05 uur huiswaarts.

Maandag 1 december werd er weer met nieuwe moed begonnen. Deze keer waren het Postkantoor tegen DONAFI (Eilandsontvanger). Om 20.15 uur stonden ze startklaar. Na een uur spelen wist Postkantoor het eerste punt te scoren. Natuurlijk wou DONAFI niet onderdoen en zette alles op alles om gelijk te maken, wat na ongeveer een uur gebeurde. Na een half uur scoorden beide partijen ongeveer op hetzelfde tijdstip. Na een kwartier liet DONAFI duidelijk blijken, dat zij de meerdere was van het Postkantoor, ondanks haar blanco schoen (10—0), waardoor de stand zodoende 3—2 werd. Na een paar minuten verzekerden de DONAFI-mannen hun positie door de stand op 4—2 te brengen.

UITSPRAAK OPLICHTINGSZAAK

Willemstad. — Hedenmorgen werd uitspraak gedaan in de zaak „oplichting als ambtenaar" tegen H.
Het vonnis luidt één jaar en zes maanden met aftrek van preventieve

Recital Tan Crone

Willemstad. — Juffrouw Tan Krone zal a.s. zaterdag een piano-recital geven in de zaal van het Curaçaos Museum, v. Leeuwenhoekstraat. Dit recital is mogelijk geworden door samenwerking van de Curaçaose Kunstkring en het Bestuur van het Museum.

Het recital begint zaterdagavond half negen.

De toegangsprijs is *f* 3.50.

Verklaring SERPHOS...

(Vervolg van pag. 2)

geveer 18.000 uur, waarbij ik wederom werd geleid voor de heer S. Ik heb toen dezelfde verklaring, nu zonder toevoeging ondertekend.

Teruggebracht naar de cel werd ik te ongeveer 19.00 uur opgehaald en vervoerd onder politiebewaking naar het vliegveld. Ik bleef onder bewaking en heb daar wederom op eigen kosten gegeten, want ik was het avondmaal in het Huis van Bewaring wederom misgelopen.

Overgebracht naar Aruba werd ik aldaar overgenomen door de heer K., die zich zo mogelijk nog ruwer dan de vorige dag tegenover mij gedroeg. Ik stond er echter op de Commissaris van Politie te spreken, hetgeen mij uiteindelijk werd toegestaan en aan wie ik mij dan ook bitter beklaagd heb over het schandelijk gedrag van de heer K. Zelfs in mijn bijzijn gedroeg laatstgenoemde zich tegenover zijn supérieur, de Commissaris, op een bijzonder onaangename wijze door te schreeuwen, dat hij geen kleine jongen was.

Ik ben toen vervoerd naar San Nicolas, heb de sleutel van de safe opgehaald, zoals u weet, en heb uit de safe de goederen gehaald, die ik moest overdragen.

Op het Bestuurskantoor te Oranjestad werd ik geleid voor de heer Oscar Henriquez, fungerende als gezaghebber, waarbij aanwezig waren de heren De J., Commissaris van Politie; de heer K., de hoofdagent F., waarna de overgave van de goederen aanving. Uiteindelijk mocht ik te ongeveer 00.30 uur als vrij man het kantoor verlaten, waarna ik met een dienstauto naar huis werd overgebracht.

Rest mij nog te vertellen, dat de heer K. door de heer Henriquez werd heen gezonden, omdat hij, zoals laatstgenoemde het uitdrukte, te nerveus was.

Waarvan door ondergetekende naar waarheid is opgemaakt deze verklaring teneinde te dienen waar zulks nodig zal zijn.

Aruba, 29 november 1958

De heer Mathijssen vertoonde films over Suriname in J.P.F.

Willemstad. — In de J.P.F.-klub te Plantersrust werd gisteravond onder enorme belangstelling van de leden enige films over Suriname afgedraaid, die gemaakt werden door de heer Mathyssen, die reeds ongeveer 20 jaar in Suriname werkt. Deze films, die zeer goede vakmanschap toonden, brachten de aanwezige landgenoten naar diverse bekende plekjes. Vooral die van de rijstkultuur in al haar geledingen, alsook de tocht naar de binnenlanden, waarbij men kon genieten van de machtige Wonotobo-watervallen, ontlokten menig applaus.

Vanwege het feit, dat deze watervallen erg ver het binnenland in liggen, zijn niet veel mensen in de gelegenheid de watervallen in werkelijkheid te aanschouwen.

De films over het bezoek van Prinses Beatrix aan Nickerie waren ook prachtig. Al met al is het weer een leerrijke avond geworden en hebben de vele aanwezigen ongetwijfeld met volle teugen genoten.

Evenals bij het begin werd de heer Mathyssen ook na afloop bedankt door de heer Ro Bos Verschuur voor zijn belangeloze medewerking, die uiteraard bijzonder op prijs gesteld werd.

Namens alle Surinamers werd de heer Matthyssen een behouden thuisvaart toegewenst.

Kerstactie 1958

Willemstad. — Van de zijde van de Stichting Reclassering en Kinderbescherming schrijft men ons:

Aangemoedigd door het grote succes van het vorig jaar met de Kerstactie ten bate van de behoeftige gezinnen van gedetineerden, doet de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao nu weer met het grootse vertrouwen een beroep op U.

Speciaal in de Kersttijd zal het U een bijzondere voldoening verschaffen de nood van hulpbehoevende medemensen te lenigen en hen een helpende hand te bieden.

Welnu: de Stichting kent eenzame daklozen en gezinnen, die bittere armoede lijden en dringend hulp behoeven. Onze middelen schieten te kort hen afdoende te helpen en een blijvende ondersteuning te geven.

Laten wij daarom tenminste met Kerstmis, het feest van vrede en vreugde, de handen ineenslaan en tonen, dat we een warmvoelend hart bezitten.

Daarom doet de Reclassering ook dit jaar opnieuw een beroep op U om haar te helpen aan levensmiddelen, kleding of geld, om ook de behoeftige gezinnen van gedetineerden een vreugdevol Kerstfeest te bezorgen.

U behoeft ons slechts op te bellen en wij halen Uw gave gaarne bij U af.

Mogen wij op U rekenen?

Adres:
Trompetsteeg 2 — tel. 11832.

Birma. — Bij het vergaan van een Birmaanse motorjonk tussen Moulmein en Tavoy zijn 48 personen omgekomen, aldus is te Rangoon officieel bekendgemaakt. De Jonk waarop zich een ontploffing voordeed, vervoerde soldaten met hun gezinnen.

Tokio. — Aitsjiro Foedjijama, de Japanse minister van buitenlandse zaken, heeft een Russische nota afgewezen waarin Japan er van werd beticht, hulp aan Nationalistisch China te verlenen en daardoor tot aanvalsplannen tegen communistisch China bij te dragen.

SAPERSTEINS CIRCUS VAN WERELDFORMAAT

De Harlem Globe Trotters

Uitzonderlijk begaafde kleurlingspelers maken van Basketball een Comedie

Het meest beroemde team ter wereld, de Harlem Globe Trotters zijn thans wederom op toernee. Ditmaal door Cuba, Centraal- en Zuid-Amerika, en Mexico. Op deze toernee, die op 30 november 1958 is begonnen en duurt tot 7 februari 1959, zullen de Globe Trotters — evenals het vorige jaar — wederom een bezoek brengen aan Curaçao en op dinsdag 9 december a.s. in het Rifstadion een demonstratie geven, die reeds bij voorbaat als een sukses bestempeld kan worden.

Dank zij de energieke, voor niets terugdeinzende Abe Saperstein zijn de Trotters tegenwoordig een team met wereldfaam. Doch de weg, die naar de roem heeft geleid was lang en moeilijk en het is de grote verdienste van Saperstein geweest, dat hij nooit voor tegenslagen is geweken, doch zelfs meer dan zijn doel bereikte.

Elzie Lewis, 21-jarige voorspeler van wonderteam der Globe Trotters.

In 1927 begonnen de Globe Trotters, reisden in een afgeleefde oude bus, speelden in arena's, op hooizolders en in droge zwembassins voor een publiek, bestaande uit een twintigtal toeschouwers. Heden ten dage spelen de Harlemmers in wereldsteden, kwamen in Berlijn uit voor een publiek van 75.000 personen, en verdienen per man ettelijke duizenden guldens per maand tegen de schamele één dollar, die zij per wedstrijd verdienden in 1927.

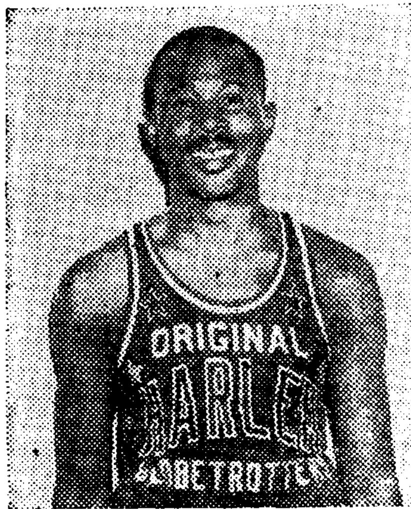
Een zeldzaam rekord hebben de Trotters op hun naam staan: zij gaven een demonstratie voor slechts één man, wijlen Paus Pius XII, tijdens een van zijn vakanties op het zomerverblijf Castel Gandolfo.

Het team van de Harlem Globe Trotters, dat in de loop der tijden ruim 6.000 overwinningen boekte tegen ongeveer 300 nederlagen, brengt in alle wedstrijden techniek en comedie tesamen op een wijze, die slechts hun eigen is.

Hoe kwamen de Globe Trotters er toe van basketballen een comedie te maken?

Het spelen tegen sterke teams, die er op gebrand waren een zege te scoren op de Trotters, het reizen, dat lichamelijk grote eisen aan de spelers stelde en de klimaatverschillen in de verschillende steden, waar zij optraden, vermoeiden de spelers zeer. Saperstein, die toentertijd behalve chauffeur, manager, en materieelknecht ook de enig beschikbare invaller van de troep was, ging er toen toe over meer balbehandeling, behendigheden en trucs te introduceren in een poging om het tempo van de wedstrijd te verlagen en de spelers gedurende de wedstrijden meer rust te gunnen. En meteen sloegen deze potsierlijkheden er bij het publiek in! En tevens werden de spelers gespaard voor het zware seizoen.

De Trotters hebben reeds in alle werelddelen gespeeld en traden in totaal in 57 landen ter wereld op.

Stanley Burrell (30 jaar oud), afkomstig uit Brooklyn, guard van het de Harlem Globe Trotters.

Duizenden mijlen leggen de spelers af, doch spelen het toch klaar in topvorm te blijven voor de ruim 300 wedstrijden, die zij per jaar spelen.

Overal worden de Harlem Globe Trotters hartelijk verwelkomd en door het spel, dat zij brengen hebben deze kleurlingspelers zich internationale roem verworven. In het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden werd zelfs gezegd:

„De Harlem Globe Trotters mogen beschouwd worden als de beste „good-will-ambassadors", die de Verenigde Staten ooit naar het buitenland heeft gezonden".

ALTHEA GIBSON wordt filmster

New York. — Wimbledon-kampioene Althea Gibson zal volgend jaar niet meer aan wedstrijden deelnemen, mogelijk zelfs nooit meer.

Zij wordt namelijk filmster. Dinsdag 25 november jl. vloog zij naar Hollywood, waar de opnamen worden gemaakt van „The Iron Horse" een film waarin de tenniskampioene een hoofdrol heeft.

Mededeling

De hoofdredaktie van de Amigoe di Curaçao wil er duidelijkshalve op wijzen, dat de heer Gustave de Jongh niet meer als sportverslaggever van ons dagblad optreedt.

SPORTBERICHTEN

Voetbal

Liverpool. — In de Engelse voetbaltoto werd dit weekeinde een recordbedrag ingezet. De formidabele hoofdprijs van 3.176.814 gulden werd gedeeld door twee gelukkigen, die beiden 8 gelijke spelen hadden voorspeld. Een van de winnaars wenst onbekend te blijven, de ander, een 51-jarige ijzerhandelaar uit Exeter, ontving naast zijn aandeel van 1.588.407 gulden bovendien nog een bedrag van 12.214 gulden aan kleinere prijzen. De prijs van ruim 3 miljoen gulden is de hoogste, die ooit ter wereld bij een voetbalpool werd uitgekeerd.

Judo

Tokio. — De heer Risei Kano, president van de internationale Judofederatie, heeft verklaard al het mogelijke te zullen doen om Judo op het programma van de Olympische spelen te krijgen, hoewel een verzoek tot plaatsing van de Judosport op het programma van de O.S. te Rome in 1960 reeds door het internationaal Olympisch comite is afgewezen.

Olympische spelen

Squaw Valley. — Het organisatiecomite van de Olympische winterspelen 1960 te Squaw Valley heeft bekend gemaakt, dat reeds 10.000 kaarten voor de spelen verkocht zijn. De toegangsprijzen zijn vrij hoog: Een dagkaart kost 30 gulden en een passe-partout 240 gulden.

Tennistoernooi Leo Plaate Memorial Cup

Willemstad. — Maandagmiddag werd voor de Leo Plaate Cup de ontmoeting gespeeld tussen Hugo Bakhuis en Kion. Hugo Bakhuis, die de laatste tijd weer volop in training is, had niet de minste moeite met Kion en sloeg deze kansloos met de score 6—0 en 6—1.

Gistermiddag speelde Hoyer tegen Blom en hierbij toonde Blom zich de sterkste en won verdiend met 6—2 en 6—1.

Hedenmiddag wordt de finale gespeeld voor de B-klasse tussen Richard Trappenberg en Hernandez, hetgeen een goede partij tennis kan worden, zodat wij de tennisliefhebbers kunnen adviseren een gang naar de Bakhuis-baan op Van Engelen te wagen. De toegang tot deze wedstrijd, die om half vijf aanvangt, is vrij.

Nieuwe kompetitie C. F. F. B.

Willemstad. — Het bestuur van de C.T.T.B. deelt mede, dat op 13 januari 1959 aangevangen zal worden met een nieuwe kompetitie. De aangesloten verenigingen hebben reeds de vereiste formulieren ter invulling toegestuurd gekregen, maar, naar gebleken is, bestaat er ook bij verenigingen en klubs, die nog niet bij de Curaçaose Tafel Tennis Bond zijn aangesloten, belangstelling voor deze kompetitie.

Antilliaans voetbalteam verloor tweemaal van „PORTUGUES"

Willemstad. — Het Antilliaanse voetbalelftal dat het afgelopen week in Venezuela 2 nederlagen leed tegen de Venezolaanse prof Club „Portugues" is wederom op Curaçao teruggekeerd.

De eerste wedstrijd tegen deze ploeg werd gespeeld op dag van aankomst van de ploeg in Venezuela. De Antilliaanse jongens kwamen om zeven uur aan in hun hotel, verkleedden zich direct en vertrokken weer naar het veld waar de wedstrijd om 9 uur moest beginnen.

Onze jongens moesten spelen zonder massage, aangezien er op het terrein waar zij zouden spelen een voorwedstrijd gespeeld werd, waardoor er geen kleedkamers beschikbaar waren.

De Antillen verschenen met de volgende opstelling in het veld.

Diaz (Aruba) keeper, Dirks (Aruba) linksachter, Pinedo, (Curaçao) rechtsachter. Hubert Jansen (Curaçao) spil, Rojer en Delanoy, kanthalfs en de voorhoede van v.l.n.r. Antoine (Curaçao), Kemp (Aruba) Comenencia (Curaçao), Cameron (Curaçao) en Betrian (Curaçao).

De wedstrijd had een vlot verloop, al was het peil niet bijzonder hoog.

Een wedstrijd waarin onze ploeg zich ten volle gaf, maar het was aan de jongens duidelijk te merken dat zij nog vermoeid waren van de reis en hun massage misten. Bovendien was het elftal niet het sterkste der Antillen, aangezien vijf spelers, Bibiana, Valerian, Canword, en Ga Bernadina, pas zaterdag in Venezuela aankwamen.

Toch hebben de jongens krani weerstand geboden tegen aanvallen der gastheren, en tot de rust had nog geen der partijen het tot een scoren gebracht.

Na de rust speelde vermoeidheid onze jongens parten en ze moesten het hoofd buigen.

Viermaal werd onze achterhoede gepasseerd, tegen de verdediging van de gastheren eenmaal door middel van een penalty, genomen door H. Jansen.

De tweede wedstrijd

De tweede wedstrijd werd eveneens een nederlaag voor het Antilliaanse team en ditmaal werd de achterhoede van de eerste wedstrijd, Jansen en Rover, door Canword en Wanga vervangen.

Onze voorhoede die geheel was veranderd zag er v.l.n.r., als volgt uit. Kemp, Bernadina, Valerian, Bibiana en Betrian, wist slechts eenmaal te scoren, tegen de gastheren vijfmaal.

Een corner, genomen door Ga Bernadina in de tweede helft, draaide meteen het doel in, zonder dat iemand de bal raakte. De gastheren gaven in deze wedstrijd beter spel te zien dan tijdens hun eerste ontmoeting met het Antilliaans team en wonnen zoals gezegd met 5-1.

In deze wedstrijd hadden onze spelers te kampen met de gladheid van het veld (overigens een prachtgrasmat). Men had op Curaçao de schoenen van onze spelers laten voorzien van speciale nopjes voor het spelen op grasveld, doch deze vlogen er reeds bij de eerste wedstrijd van af, zodat verschillende spelers op een schoen liepen waar geen noppen noch strips onder zaten. Dat het veld nat was kwam niet door de regen, doch men had het veld voor de wedstrijd met sproeiers nat gemaakt. Onze rechtsback Wanga had hiervan ontzettend veel last en maakte dan ook geregeld kennis met de (overigens zachte) grond, doch dit was voor zijn spel uiteraard niet bevorderlijk.

De gastheren hadden reeds bij de pauze een 2-0 voorsprong, die zij na de rust vegrootten tot 4-1. Deze wedstrijden waren hoofdzakelijk bedoeld om enkele spelers van het elftal van de Antillen die nog op een grasmat hebben gespeeld, hiermee kennis te laten maken en bovendien ook met het weer in Caracas, voor de a.s. Midden-Amerikaanse spelen, die binnenkort in Venezuela worden gehouden.

Clubkampioenschappen R.C.C. 1958

Willemstad. — Gistermiddag had men een aanvang moeten maken met de R.C.C.-klubkampioenschappen 1958 voor de A-klassers. Er stond een tweetal wedstrijden op het programma en wel: Van Strien tegen Fèchi Regales en Bennett tegen Pereira.

Noch Pereira noch Regales verschenen echter, waardoor zij hun wedstrijd bij default verloren. Jammer, daar vooral de wedstrijd Bennett tegen Pereira een spannend treffen had kunnen worden.

Voor zaterdagmiddag 6 december a.s. zijn de volgende wedstrijden vastgesteld: R. Pimentel vs. Blom (umpire Pauletta); Hugo Bakhuis vs. Heyer (umpire Van Strien); I. Mei vs. Phillip (umpire Bennett).

Ook de umpires worden vriendelijk verzocht aanwezig te zijn. De wedstrijden vangen aan om 16 uur.

